

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

La reforma de la contribució

Una rescent disposició del Govern de la República, ha promogut la concurrència de bon nombre de societats econòmiques i àdhuc de comerciants individuals, a una informació pública oberta per tal de proposar la reforma de la Contribució Industrial i de Comerç, per adaptar-la a la realitat de la vida mercantil i a les possibilitats dels negocis.

No podem per menys d'alabar aquesta disposició governativa, ja que ningú com els afectats, pot senyalar amb més encert les falles i les injustícies contributives; essent també lloable aquesta disposició perquè indica que el ministre no vol legislar a caprici, sinó amb plè coneixement de causa, per no establir divergències entre la lletra de la Llei i llur pràctica aplicació.

La necessitat de la reforma de la contribució industrial es ben palesa, ja que en els anys que fa que ve regint, hem sofert diversitat de canvis els sistemes comercials d'operar, s'han especialitzat nombrosos comerços i indústries i els progressos de la civilització han donat vida a molts negocis, qual existència era abans desconeguda.

Es ben cert que els aclariments i les modificacions introduïdes en el Reglament i les tarifes contributives han anat esmenant l'obra primitiva de tal com per primera vegada començà la seva vigència, però a més de què hi ha nombroses tarifes que necessiten una modificació radical i molts articles del Reglament que haurien de desaparèixer, cal tenir en compte que fins ara aquests treballs no han obeït a un pla de conjunt, i que les causes de les modificacions de les tarifes, com en la majoria dels tributs, no han estat altres, en la majoria del cassos, que obtenir un major ingrés pel Tresor.

Estan fora de la realitat, les tarifes de la contribució a l'exigir la classificació per diversos conceptes, d'un comerciant modest que en un poble d'ínfima categoria, té un establiment on per atendre les necessitats del poble i pel seu sosteniment, deu vendre variats articles, que figuren en diverses tarifes de la contribució pel qual per estar en regla deuria satisfer tal nombre de quotes que perdria el capital del negoci; és també inadequada la classificació dels industrials moblistes, establint entre ells diverses categories i classificant com de qualitat els mobles que porten marbres o espills, quan actualment els de més ínfima condició estan proveïts d'aquells dos elements, que si un temps podien ésser considerats de caràcter luxós, avui la vida civilitzada els ha fet perdre aquella categoria.

Es injusta, la clasificació de tavernes i bodegons perquè els negocis que realitzen comptant en un terme mitjà, no són per sotisfer la quota que els assenyala la tarifa de la contribució; tampoc és encertada la classificació per la tinença de bestiar, ni la de l'exercici de corredor de comerç, ni la de tantes i tantes altres indústries i comerços que en la pràctica resulten en una desproporció notable amb la quantitat que devem sotisfer a l'Hisenda Pública per l'exercici llur.

La forma més racional i equitativa, i ara és el moment més oportú de parlar-ne, amb motiu de la reforma és la de contribuir tots els negocis en la proporció dels seus beneficis líquids, forma que no resultaria gravosa per als comerciants i els industrials, i que a l'ensem no mataria l'estímul per engrandir els negocis.